

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára
Egész évre 8 K
Fél évre 4 K
Negyed évre 2 K
Egyes szám ára 20 fillér.

Felétős szerkesztő: **OSZESZLY M. VICTOR.**
Laptulajdonos és kiadó: **BALKÁNYI ERNŐ.**
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratokat nem adunk vissza.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: B a l k á n y i
Ernő könyvkereskedésben Alsólendva.
A nyilrtér sora egy korona.

Mea culpa, mea culpa . . .

(Oszy) Elmúlt a farsang: józanodjunk
Verjük meg a mellünket s mondjuk a szentgyónás után: „Mea culpa, mea culpa . . .”
Áztán szép csendben vessük le a farsangi, ünnepi mezt, tegyük szekrénybe a fehér-mellényt, a kiakktot, a glace-keztűt és folytassuk a harmínchét napot át nyugtató komoly munkát bálozás nélkül, szolidán . . . Közbe-közbe vissza is emlékeztetünk a harmínchét nap végigjártósát és végigélvezett boldogságaira, amelyekből mindannyiszor azall a tapasztalattal gazdagodtunk, hogy a farsangban tulajdonképpen a zsebeké is a főszerep . . .

Ma már nem illik gyűrődött ábrázattal, átázott és harmonikas gallérral pityókosan róni az utakövezetet, amint a napgolyó már javában nyaldossa a házak tetejét; ma már lejárt ennek az ideje, — ma már komolyodunk, józanodnunk kell. Hát komolyodjunk, hát józanodjunk! . . . Ígyuk vissza a brudert a pincerrel, fizessük ki a cigány-nak a muzsika árát s kezdjünk munkába csak azért, hogy a jövő farsangon megint legyen — elmuksikáltani valónk

Menjünk el a templomba és hinstük meg a fejünket a bűnbánás krizmájával . . .
Mea culpa, mea culpa . . .

De boldog dolog is ez a farsang! Mulsátság, muri, összejövetel egymást éri, mert ez szokás, mert ez divatos. És a százféle dolognak egy a vége: kirugás a hamból,

berugás az önküvetéig, másnap katzenjammer, orvos, patika . . .

Míntha az egész esztendőn át nem mulatnánk, nem lümpolnánk eleget! Míntha egyébkor nem nekünk huzna a cigány s míntha a közönséges napokon bűnnek tartanánk vírágos kedvvel bellerikautant az éjszakába, négykézláb járnai a valcert, fejfel ugarnai a nagybögöbe és megharapni a saját ujjunkat!

Ugy kapunk a farsang után, míntha egyébkör se lenne az életben. Pedig a farsang nem egyéb, mint az egyletek és körök ürtigye a pumpolásához, melytől nem leszünk gazdagabbak, sőt . . .

Mondom, a farsangban a zsebeké a főszerep. Mi, emberek, csak a mellékszerepet kreáljuk benne — a magunk kárára és azok mulattatására, akik csak esendés szemléltől boldogságainknak — És eközben néha-néha megtörtünk, hogy egyik-másik zseb előbb kiürül, egyik-másik hitefförás előbb badugul, mintsem a hagyományos hushagyó-kedd érkezett volna, — hát ennek a zsebnak már akkor befejeződött a farsangja, még mielőtt más anugy magyarmiskásan nekilátott volna a bálozásnak. Néha meg csodáltsásképpen egyik-másik embernek a késő bójtibe is belenyulunk a farsangja, aminek az a jele, hogy ott több a forint, mint a nap . . .

Azonban az idők szele a mulatós emberek farsangját sem hagleja érintetlenül; egy mlyeséges vonást húzott rajja és ezzel megváltozott a régi kép, átvedlett ez is moderné, akárcsak egy szerelmes mese . . . A

régi poeizsából ma már kevés van meg, lassankint ez is divatját mulja. De minek is?! Nem hoz hasznót a konyhára és ma már csak ez a fő s nem az, hogy végigjárta-e a bálokat az izéék leánya . . . Ma már csak ürügy az embereknek a farsang az adósság-csinálásához, a lányos mamának a vásárhoz, melyek mind-mind nagyon prózai dolgok. Régente, nagyapóink korában, amikor még józanabbak voltak az emberek, s ha ittak is, ha mulattak is: nem hitelbe huzta a cigány, nem kontóra folyt a pezsgő s boravalló is jutott a pincernek, — az volt a farsang, az volt az élet! Igaz, hogy akkor még nem furakodott a farsang poeizsába a nehéz megélhetés, a nagy drágaság és hasonló korszerűtí dolog, mely ma ott vibrál a táncoló ifjú unott ábrázattal, a kiserő papa borus homlokán s minden halandó szemében, aki a farsangot nem a hagyomány-nak, de az existentiák krizisének tartja.

*

Befejeződött a farsang, megkezdődött a kijózanodás. Komolyodjunk. Egy esztendő tegyük félre ismét a vírágos, pityókás jövedvet s egy emlékeztünk vissza az eltemetett szép időkre, mint egy rossz szükségsre, mely nélkül agyonunánk az életünket.

Menjünk el a templomba és hinstük meg a fejünket a bűnbánás krizmájával . . .

Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa . . .

Munka közben.

Nincs nappalomon egy tünő szilónkja. Egy elfutó rövidke perce sean, Midőn ne lennék vede gondolatban. In szentem, balványképm, mindenem! Nem pillanat, a melynek nincs vírága. Csak koros és idetlen korcs szilónt, De én vírágot halmozok vírágra, S velem vagy a vírágszedés között!

Ó érzem én: küzdésre hív élel, Az élel, ez a sanda Lucifer! . . . S a mig a lazus munka faradalmá Behint hided verjétek-ésspívvél: Szívemben édes álom szárnya rezdül, Ott, ott, ahol az arcod hordozom . . . S a sok betún egy kép csillán keresztül S fejem lehajva én csak dolgozom.

Nem munka az, a melynek nincs gyümölese, Csak cseleccsért, ellopott idő . . . Sejtélem álmon a fülembé sugja, Hogy szent gyümölcsöt érlel a jövő . . . De hallga! Kong. Tizenkettőre jár már. A hold bekandakál az ablakon. Fényén ezer kísértet bolygva járkál . . . Jó éjszakát! — Te rólad álmodom . . .

Emlékezés.

Írta: OSZY.

Különös emlékek ébrednek a lelkemben: valahányszor kezdetleges írással — bizonyára szerelmes iskolás-gyerekekétől — csapavilló rossz verseket hoz a posta a szerkesztősző asztalfőköm és a papirkáros számára. Végülövalom öket egytől-egyig, nem boszankodom felettük, mert csak ilyenkor jutnak eszembe azok a komikumig víz naiv idők, amikor jó magam is szinte így szomjaztam, vágytam és hajhásztam „irodalmi munkámért” a nevet, a szerkesztői jóakarot és a nyomdalmestéket kicsi, kurta-naadrágos koromban. Ilyenkor vonulnak csak fél életheim, minden-minden szépségükkel leiki szemem előtt azok a vig gyereknapok, amikor az én két író-pajtásommal, a Zalay Károlyval, meg a Danis Jenővel először emelgettük a szárnnyainkat s eresztettük le csüggedten, ha a szerkesztősegek pipafüstös szobá-nak elnéző és barátságos emberei helyett hideg, mogorva és szögüri alakokra találtunk.

Egy korban voltunk mind a hárman és mind a hárman jó barátok. Ugyannára össenőt a lelkünk, hogy szinte valami névelen szusszegző folyhat egyik sem cselekedett a másika nélkül soha semmit. Ha örülni, vadgni kellett: együtt vigadtunk; ha keseregni, síri kellett: együtt sírtunk. Együtt írtuk a verseinket egy- és ugyanazon leányhoz, együtt udvaroltunk egy- és ugyanazon leánynak, egy- és ugyanazon időben kiláttuk el közlés vegett az „Ohozza” íródtott verseket a keményiszvi szerkesztő címére, a kik aztán

együttessen is, meg külön-külön is azt véleményezték mindhármunkról, hogy szamarak vagyunk.

Es dacára, hogy egy- és ugyanazon leány volt szerelmünk tárgya: a feltékenység zöldszemmi örögdéig hírből sem ismertük Mert mint mondám: csudalatsképpen össenőt a lelkünk. — Közös hölgyünk pedig egy oldotta meg a nem minden-napi kérdést, hogy egytörmán reszesítette kegyeiben a három lartos udvarlót. Amikor az első szerelmi versére prózában bár, de válaszolnia kellett: ugyanakkor válszra vár, de a másodiki is, a harmadiki is. A válasz mindig ugyanaz volt mindhármunknál: ellenkezője a szerkesztői véleményeknek, amiből azt következtítettük, hogy a szerkesztők vagy ellenségei a mi hármás-zsöveltségünknek, vagy pedig a pipaláson kívül nem értenek semmire, de semmire . . .

Történet egyszerű (és ezt a kis esetet piros betűkkel jegyeztem fel a naplómba), hogy a közös hölgy egy- és ugyanazon időben egy-egy szalag-gal átkötött kis hajfonatot osztott szét közöttünk, ami azidőben boldolud divatos dolog volt (a hajfonat tököm alján még ma is ott taláható), mire aztán mi össenültünk bigyobolagdon és az én Zalay Károly barátom, akit magunk között kapitányunknak tituláltunk és aki azidőben föl-félelte a hosszú haját s keveset evett, hogy ezáltal is Pe-tófihez hasonlison, egy kappelmeister modzultával kiadta a jelszót:

— Gyerekek, ezt a boldogságot rimbe foglaljuk! Egy-kettő . . . A címe: Egy hajfonatrol.
Leülünk szorosan egymás mellé, néhányzör megnyomkodtuk a fejünk bujtját és bele-nézünk a cigaretták sejtélem, szintelen színebe.

A modern fejőstehén.

Magyarországon minden megerem, ami a szemnek és szájnak kellemes. Jobb sehol sem terem a világban, — de ilyen s ennyi jó sem sehol. S mégis itt minden drága és a szegény emberek — ennyi áldás közepette — egy jó falatot sem ehetnek már. De miért? Mert nincs pénzük rá. Pénzünk pedig azért nincs, mert az — a fent jelzett okok miatt — örökké átvándorol.

Hogy tehát pénzbe jussunk, mindazt, ami itt terem, külföldre kelljünk, hogy viszont pénzt kapjunk. A terményekért a külföldöt kapott pénz meg ismét visszaküldjük a külföldnek részint drága iparcikkeikért, részint az idegenben mulatozó urak után. Így hát nemcsak emberek vándorolnak ki, nemcsak a milli k mennek utána, de még a szemnek, szájnak kellemes állami cikkek is. — Minden, de mindent csak a külföldnek nyújtunk, magunk meg számban apadunk, pénzben fogynak és éhségben aóvéksznak.

Ahelyett, hogy mi magunk élvezünk a pénzünk, magunk csinálunk iparcikkeinket s magunk enniük meg terményeinket: mindent idegeneknek juttatunk. — Egy érvágás meg hagyján! Elbirna azt e gazdag föld. De mikor minden erőtök fölvész s mindenáron foly a vörök, erők, javunk idegenbe, hogy is bírja ezt szegény országunk?

Ipar kellene, hogy legyen a magyar népek keresésére, pénzbe jussanak ki a külföldre idegen iparosok zsebébe. Iparhoz pedig tüke kell, tüke, amely örömet áll közházu vállalkozásba. A józan ész azt mondáná, hogy mi magunk adjuk a tüket. Mert van ám itt gazdag ur és főur — elég.

Amde mit látunk! Akinek itt óriási jövedelme van, az fölőlegét vagy elkölti külföldön, vagy pedig külföldi bankokba, papírokba helyezi. Viszont a vidéki töképezéseket várjuk és kérjük, hogy ok fordítsák pénzüket a magyar ipar megteremtésére. Amit magunk tudnánk elvégezni, azt idegenek által szeretnék elvégezteni. S csakugyan akad is sok külföldi, aki itt vállalatot létesít. De ez nem lesz ám magyar.

— Az illett külföldi tőkés meg csak ípe se látogd, meg magyar allampolgár se lesz, csak szeli a magyar kúponákat Berlinben és vagja zsebre a magyar osztlétek Frankfurtban.

Ide pedig rajonkint küldi idegen tisztjét germánizálni. Ismét csak kettős a vesztésünk. A külföldről távoztat magyar ur révén külföldre kerül a magyar földműves-nép munkájának gyümölcse, a külföldről idejött idegen vállalkozó révén pedig szintén külföldre megy a magyar iparos-nép munkájának gyümölcse. — Nohát mi

Már-már ott tartottunk, hogy megkedzjük a munkát, amikor egyszerre s mi kapitányunk felugrik tő helyéből, belemarkol saját hosszú hajába, felborozza, majd pedig egy hirtelen mozdulattal a szoba közepén terem s bolondul haragos arccal, ideges kérgeszűtos között értelmelen szavalgat moztog.

Mi ketten összerenzenünk, összenézünk, összebukunk és egy biztatjuk egymást:

— Az ablak nyitva: ugorjunk ki!

Már-már véghezvitük é bator cselekedetét, amikor egyszerre lecsillapít hosszú-haját társunk s megnyugtatólag odamondta felénk:

— A bevezetés, tudjátok meg: egy modern költőnek a versírásához!

Egyszerűen tudomásul vettük a kijelentést, de a példáját resttelük követni s inkább hajoltunk a romantikára, ami — szerinte — nem jár a hirtelen megírultek produkcióival.

És írunk a hajfonatról körülbelül ilyen rettenetességeket:

„Elöttem áll egy hajfonat,

Keblem zakatol, mint egy vonat.”

Nem ugyan a vers volt mind a három, de kettőnél ugyanaz az eredmény: lezamaraztak ismét bennünket a szerkesztők. Csak a harmadik, a Zalay Károlyt látott napvilágot egyik vidéki újságban.

Nem irgelytük a pajást, mert az övét is csak a szerkesztői üzenetek rovatában közöltek le félig, petite betűkkel. Egyet azonban megtanultunk tőle: azt, hogy csak abban az esetben lehet jó verset írni, ha a „modern költő bekez-

csakugyan minden más nemzet számára dolgozunk, csak a magunk számára nem!

Nagykanizsa.

HIREK.

Pataty Kálmán ünneplése.

Alsólendva polgárságának ünnepe volt csütörtökön. Nem voltak fellobogozva a házak, diadalparok sem ékítették az utcákat; szerény volt az ünneplés, mint akinek szölvött. Mintha az ünneplést felkeltetéhez mérték volna a keretet, mely telve volt a szeretet, tisztelet és becsülés minden jeleivel. Reszt vett benne Alsólendvának minden egyes embere, apraja és nagyja, mert az, akit ünneplünk, nem egysékek, hanem az egész város.

Nem egysékek, de mindnyájunk érdekében munkálkodott. Nem jelszavakkal, hanem a szíveket megkapó példával. Beleoltotta az emberek lelkebe a saját demokráta elveit, közel hozta egymáshoz a szíveket s egyik apostola lett ezáltal annak az elvnek, amely őt még becsülette tette.

A demokráta szellem hive testestől, lelkestől. Nem nézi le a munkást, a kérges kezű borszolgált: csak felebarátot, testvért lát maga körül.

És ezekért a szent eszmékért huszonöt év óta küzd Pataty Kálmán. Huszonöt év óta dolgozik a társadalmi választalak lebontásán. Huszonöt év óta bírja az emberek osztlalan szeretetét Alsólendván.

Városunk polgársága örömmel ragadta meg ez első, kínálkozó alkalmat, hogy kimutassa halálját és ragaszkodását a jubiléum Pataty iránt, aki fiataljóni jött közénk idegenből, de annyi emberszeretettel, hogy rövid idő múlva hozzáért az egész város lelkehez.

Üdvözöljük Pataty Kálmán ideköltozésének huszonötödik évfordulóján: üdvözöljük és kitartást, erőt kívánunk további, bizonyára eredménydus munkálkodásához.

A minden ízében szép ünneplés, melyet

dését a versírásához: meg a rimelés előtt végiprodukcijája az ember.

Alig váltuk, hogy hazajérünk. Danis is, meg én is azzal a gondolattal váltunk el egymástól, hogy a haffelborzolás, a bolondul haragos arccal és az ideges kérgeszűtos hiányzott a kettőnk verséhez, máskép közöltek volna.

Majd segíték én — gondoltam és egy röplőpöng-felháló tudálékosságával s egy szinesz pártosszával filten az írószat elé. Nem szó-ltam senkinek semmit s egy ideig hanyatn magamni bántam. Aztán egyszerre belekapok a haffamb, felugrom az asztal mellől, egy hirtelen iramodás-lal kipondorlók a szoba kelős közepére és egyszerűen véglegeslekedem az ismerős gesztusokat — Zalay után szabadon.

A hatás leirhatatlan volt. Egyik testvérem sírórgörcsöt kapott, anjom segyélyt kiáltott, — azt hitték: kisse megbolondultam. Ennek fele se tréfa, gondoltam és megmagyaráztam, hogy egy modern költő bevezetése ez a versírás. Megverték, amiért megjesztettem őket. — Danis másnap elpanaszolta, hogy Zalay produkcióját ő is végcsinálta otthon, tőle azonban nem kérdeszt senki semmit, hanem — még mielőtt védekezhettem volna — megköztötek.

...E naptól fogva aztán nem írunk többé együtt verset s csak annyit tudtunk meg egymástól, hogy a lant nem pihen, a lant miködiki külön-külön is ...

Rövid idő után az én egyik szerelmes versem is napvilágot látott, meg a Danisé is. Az enyem sok-sok vörrel, embevorról szölvött, a Danisé a halálról. A Daniset odahaza a szülei

a helybeli Iparos-Olvásokör kezdeményezett agilis elnöke tiszteletre, Ferenczy József vezetéselében folyt le csütörtökön este. — Tudósításunk erről a következő:

A Ferenczy-féle vendéglőben, ahol az Olvásokör helyisége van, bennkette jött össze városunk polgársága, mely Pataty Kálmán tanárnak, lapunk egykori szerkesztőjének a közönten szerzett érdemeit méltatta abból az alkalomból, hogy Pataty most fölötte be itt-tartózkodásának huszonötödik évét. A banket megkezdése előtt háromtíz különös tisztelettel a Patatyért, kit megérkezésekor zájós üdvözléssel fogadták tisztelet. A vacsora alatt, az első fogás után Hegedüs Sándor, az Olvásokör elnöke üdvözölte a Kör nevében Patatyét. Szép beszédben kiemelte a jubiléus érdemeit s kérte további munkálkodását az Olvásokör érdekében. Vacsora után felkösztönt mondtak: Hajós Mihály az iskola-gondnokság nevében, Pollák Emil az egykori tanítvány nevében, dr. Fikó Márton a Kör tagjai nevében, Piry István Alsólendva polgársága nevében, Murkócs János mint legregibb kollegájára írtette poharát, végül pedig Mayer Odón mondtól felkösztönt. — Pataty meghatott hangon, könyvez kösziönte meg egy az Olvásokör, mint a polgárság figyelmét, választában azok támogatását kérte további, fokozott munkálkodásához. Az Iparos-Olvásokör alapító tagjaira emelte poharát. — Ezután kezdetét vette a feszelen társalgás, a kedélyes mulatozás, mely alatt gyárlan, mondhatnók nagyon gyakran ürültek a poharak Patagy egészségére. Csak a késő reggeli órák alatt kezdett oszladozni a kö-zomség.

— **Halálözások.** Székudvari Horváth Gyözölentli földbírtokos, Zalavármegy törvényhatóság bi-zottsági tagja folyó hó 15-én délután 1 $\frac{1}{2}$ óra-kor, 49 éves korában elhunyt. — Ma, vasarnap délután 3 óra-kor temetik Lentiben.

Török Sándorné született boldogfai Farkas Amália folyó hó 14-én reggel 6 óra-kor — életének 64-ik évében — hosszas szenvedés után el-hunyt. Alsólendván. Tegnapi szombaton délután temették nagy részvét mellet.

— **Az Ipartestület közgyűlése.** Vasarnap tartotta a helybeli Ipartestület évi rendes közgyű-lését saját helyiségében. A penztörvénykömi ki-mutatások előterjesztése után a tisztikar választást el-jutotték meg. — Ipartestületi biztos lett s Bobby Geza, elnök Wortmann Béla, alelnök Molnar József, pénzt-rös Fikó József, jegyző Galits Tamás, ügyész dr. Fikó Márton. Választmány: Balkányi Ernő, Bader Herman, Belovics Antal, Belovics

medgicsérték, nekem az enyémért — két napig nem adtak enni. Azt mondták: „A lecke, a lecke ur! és nem szerelmes veresés!” Szívesen kop-laltam, bár akkor még nem tudtam, hogy ez a kop-lalás lesz az én írói életem első felvonása ...

Aztán elválasztotta lelkeket a két-író-paj-tos-tól ezeken az idő. Nem néztem jobbra se, balra se — úgy törtétem fölőle. Ok elmaradtak mő-göttem. Egyik teljesen. Zalay Károly lemondott a habérről, mert egy rosszul sikerült szerelmi viszony megneblította a lantját. Danis is csak néha-néha szalag meg a hirlapokban. (Az én kedvemért, az utóbbi időben is csak győztesen.)

En a felolós-szerkesztőségem vittem, ami mindhármunknak a vágya, az alma volt egykor, rígen ... Nem is a magam érdeme é, hanem mind-hármunké, akik együtt kezdtük járni az ösvényt ...

...Különös emlékek ébrednek a lelkemben: valhanszorg kezdetleges írással — bizonyára szel-memes iskolás-gyerekekötől — csapnivaló rossz vereseket hoz a posta a szerkesztőségü asztalírom-osa s a papírosok számára. Felvonulnak ilyenkor életűben, minden-minden szépséggel kelleti szem-mem előtt azok a vig gyereknapok, amikor az én két-író-pajtosommal, a Zalay Károlyval, meg a Danis Jenővel először emelgettük a szárnyaink s eresztettük le csüggedten, ha a szerkesztő-ségek pipafüsts szobainak elnéző és barátságos emberei helyett hideg, mogorva és szigorú ala-ko-kra találtunk ...

Boldog emlékezés! ...

Ferenc, Bíró György, Deutsch János, Erős László, Ferenczy József, Molnár József, Tkalecs József, Ecker Pál, Tóma János; pótlagok: Pivár Ferenc, Tóma Gábor, Birman Filop; szavazólok: Horváth Lajos, Szauer János, Mayer Odón; tanulóiskola látogatók: Molnár József, Horváth Lajos.

— **Adomány.** Megírtuk lapunk legutóbbi számban, hogy a helybeli tűzoltóparancsnokság — Pollák Lázár adományából — jutalmat osztott set a legutóbbi városunkban előfordult tűzvész-nél megjelent tűzoltók között. — Ez alkalommal Petrik Zoltán 3 koronát kapott, melyet ő 5 koronára egészített ki és a testületnek adományozott.

— **Tollharca a tekintély rovására.** E cim alatt írtunk legutóbbi számunkban arról a háborúskodásról, melyet egyik-másik megyei lap egymás ellen néhány hét óta folytat. Kifejtettük a cikkben, hogy nekünk nem volna közünk egyáltalán a veszekedéshez, ha ez az egész piszkolódás nem a vidéki sajtó tekintélyének a rovására menne. Azt írjuk, hogy a vidéki sajtó tekintélye amúgy is alább szállt és ha megfedelkezett némes és nagy rendeltésről s a minden sziveket egybekapcsoló felebarát szeretet helyett az ellenségeskedést, a féktelen gyűlölködést ize: úgy hamarosan elfordul tőlünk az olvasó-közönség még parányi részben meglevő szimpátiája is. — Tivolt János, volt kanizsai kávéos, most zalaegerszegi lakos a „M. P.” hasábján előtűnik szoktalanul gorbomba hangon timad cikkünkért. Kikéri magának az antiszemitasággal való megvádolást, de ugyanott „Dovedlik”-nak, „Goldstein Számik”-nak tesz meg bennünket s nem akar kisebb dolgot, mint a körmünkre koppanítani. — Hát mi kiterünk a további polemia elől, mert ehhez sem kedvünk, sem terünk nincs. Nekünk egyéb hivatásaink vannak, melyekről egy percre sem szabad megfeledkezniünk. Ismétljük: nem ragunknak, nem egymásnak, hanem a közönségnek szerkesztünk lapot. Ezt tanulja meg Tivolt János „hírlapjár” ur!

— **Meghívó.** A következő meghívót vettk: A Magyarországi Könyvnyomda-szók és Betűtökök Szakegyesületé Nagykanizsai csoportja 1907. évi március hó 3-án, vasárnap, a „Dolgári Egyet” összes tereiben a budapesti Lyra-Dalárkó közreműködésével fúncal egybekötött zártkörű nagy művészt-estélyt rendez. Helysír: Pálhó (5 szem.) 10 kor., Ell sor 2 kor., III. V. sor 1.60 kor., a többi sorok 1.20 kor., földszinti állóhely 1 kor., karzati állóhely 80 fill., karzati állóhely 40 fill. (Karzati jegyek tuncra nem érvényesek.) Kezdeté pontban feje 9 oraker. A tisza jóvedelme a nyomdász-szabatorium és sajtókönnytar-alapjára fordították.

— **Becsületös szolga.** Rosenberg József a helybeli Korona-szállóban mint szolga alkalmazva. Hétfőn megszállt a szállódban dr. Skirlec muraszombati orvos és amikor este elváltozott Alsólendvára, boraváló fejében — tévedésből — egy korona helyett egy huszkoronás aranyérmét adott a szolganak. Rosenberg csak másnap vette észre az orvos tévedését és nyomban elküldte a husz koronát Muraszombatra, dr. Skirlec címére. — Rosenberg szégyen ember, amire körülmény csak dicsegetésbe telteti becsületességét.

— **Az alsólendvai úr. jótékony ügyelet** tavirat-lapokat hozott forgalomba, melyeknek mindegyike 50 fillért jóvedelme a növegyeltjára. E táviratlapok tetszés szerint kitöltve, egy 10 filléres bélyeggel elatva a kellő időben posta újon küldetnek el, s lakóidamnak, növegyelték szj, alkal-mával ugyanolyan szolgálatot tesznek, mint a magy. kir. postahivatalai által kügyeltett táviratok. E táviratlapokat bárki 50 fillért kaphatja Kormos Ármine növegyelti pénztárosnál és Brünner Béláné jegyzőnél. Miután e lapok felhasználásával a hu-

mánus egyesület jóvedelme a közönség megterhelése nélkül gyarapodik, e helyütt is felhívjuk azokra a n. e. közönség figyelmét.

— **Tűzoltó-bál.** Derék tűzoltóinknak szombaton, a Koronában rendezett vigalme nem hozta meg a kívánt sikert. Nagyönsök sokan voltak, akik lemaradtak a bálról, azonban akik ott voltak: kellemesen töltötték az estét. A bál alkalomával a következő felülteskedők voltak be: Dr. Wollák Adolf, Dr. Pollitzer Izidor, Bőr Lajos 10—10 kor-át, Füss Nándor, Hajós Mihály, Pollák Emil, Pollák József 8—8 kor-át, Galits Tamás 6 kor-át, Dr. Filkor Márton, Dr. Lauthaier Oszkár 5—5 kor-át, Ferenczy József, Vidógy Ferenc 4—4 kor-át, Csukics Adolf 3 kor-át, Armstein Benó, Bors István, Freyer Lipót, Hutis József, Szauer János 2—2 kor-át, Andrócsé Lénárd, Báder Herman, Balkányi Ernő, Baranyai Béla, Csohány Gergely, Kiss Imre, Kocpek József, Koron György, Lázár István, Leckner Viktor, Mazol Gyula, N. N., Petrik Zoltán, Schwarc Károly, Teglas József, Toplak János, Tóth Károly, Weisz Hugó, Wortman Ármil 1—1 kor-át, Ecker Pál 501-t, Bellovits Ferenc, Gombos István, Simónka János, özv. Unger Ferenc 40—40f-t. Az igen tisztelt felülteskedő nemessivó adományaikért fogadják a tűzoltó-egylet hálas köszönetét.

— **Cigánytemetés.** A hegedűs bűs, szomorú hangja belesír az utca ünnepi csendjébe, amint a bánatos arcú, egyebkök vig legények kezeiben megremeg a gyantazott vonó... Sok-sok elbajlott fekete abrázart nedvesedik végig, amint a felfortvert siratók az érző cigánylegények... A hegedű télt szélbe, a nagybőgő mely hangjába báveglő a gyászolók zokogása... Ez egy cigánytemetés képe. Így temették a közismert Fiya-prímás egyetlen leányát, a Mariskát szerdán délután. Fiya bácsi zenevárszáni alküsdék utolsó utján primó-suk leányát muzsika-szóval, bánatos névvel, mert a gyász az ő guszák is. Elsírattk, elbuszták tőle. A gyászalt sújtott apa bánatában elszoktak ismerősei is, akiknek szemébot anyi könyvet csalt ki Fiya bácsi édes-bus notája. Sokan elmentek Alsólendva közönsége közül a temetésre.

— **Iparosgyédek gyűlése.** A helybeli Ipartestület ma délután gyűlése hívta össze az iparosgyédeket saját helyiségében. A gyűlés 1 oraker kezdődik.

— **A szomszédból.** Egyik zalaegerszegi laptársunk farsangi referációjában olvassuk a következőket: „Iparosaink lányai mellett jó mulattak a legmagasabb körből való urasszonyok; a szégyens báluk ruhák mellett ott ragyogtak a szabóipari remekai; a magyar huszárszék álltjára mellett jó megfér az iparosnégy ünneplője. Magas-rangú urasszonyok és urak örömmel nézték a mulató flúszagot; többen egyet fúncáltak azzal a szerény közönséggel, amelynek tagjai dolárogznak egész hűten, egész évet át, hogy egy jó napot csinálhassanak maguknak. Báró Solymossy százados osrmester feleségével, Madary örmester kapitányának névelvét fúncalták a négyest; bírány asszonyok mosolygva nyújtott kezét a legszégyényebb iparosnégynek.”

— **Boldogok, akik ilyesmivel dicsekedhetnek!** Zalaegerszeg nincsen mesze, itt van a szomszédunkban, mindazonáltal úgy érezzük, hogy ez a szellem bajosan fog Alsólendvát eljutni...

— **Csepapott Magyarország.** Kohn Jakab és József troppaii cég gyufagyármányait Budapest laktépeivel és Andrássy Gyula görk arképeivel ellátott dobozokban hozzá forgalomba, így módon akarva a közönséget megtevészteti, hogy gyármányait magyar eredetűek. A jeles céget a hatóság figyelmébe ajánljuk, a kereskedőket pedig figyelmeltjük, hogy ezen cégtől ne vásároljanak gyufát.

— **Borozás közben.** Tivadar Mátyásvölgyfalusi s Huzor József Spilvá Mátyás csemeti lakosok együtt mulattak a közeli birgafalusi csárdában. Borozás közben — ös-magyar szokás szerint — előhozakodtak a politikával, amin aztán hamarosan összekapott a három atyafi. Kez-

detben csak szóval igyekeztek egymást meggyőzni, később azonban már erősebb argumentumal, egyik a saját jótékonyt. Alaposan elnasngóttak egymást, sőt Tivadar Ferenc nyolc nap alatt gyógyuló sebtét is kapott. Feljelentették őket a helybeli csendőrségnél.

— **Újtás a csendőrség egyenruháján.** A m. kir. megsztérium egyik legújabb rendelkezé-vel megengedte, hogy a csendőrájárásmentesek a város derékszál helyett a hurok hadapródírtshelyettesítésre hasonló fekete derékszál viselthetik.

— **Betöréres lopás.** Lebar István turniscai lakos jelentett tett a csendőrségnél, hogy ismeretlen elvett csekek idején az ablak feltesztése után szobájába hatolt s onnan 260 koronás pénzét ellopta. A megindult nyomozás során kiderült, hogy Ambrus Ferenc ottani lakos volt a tolvaj, ki tettét beismerte.

— **Elkobozott fegyver.** Rumsics Antal hozzafuális lakosnál a csendőrség egy hatlított reoververt talált, melyet — mivel Rumsicsnak fegyvertartási engedélyje nincsen — elkobozott.

— **Haragosok.** Régi haragosok voltak Vörös József, Kregorics József és Horváth Ferenc kaptai lakosok. E hó 12-én össztalalkoztak s rövid szóvalat után hajbakaptak. Vörös József a verekedés folyamán 8 napig gyógyuló sebet kapott. A helybeli csendőrség ellenük az eljárás folyamatba tette.

— **A bucsu.** Tunaer Rudolf hozzafuális legény Sopronban, a 49-ik gyalogezredben szolgáló katonakövét. Egyik nap sürgynyi kapott hazafurol, hogy beteg az édesanyja, jöjjön haza rögtön. A katoná parancsra jelentkezett, szabadságot kért, kapott és ment. Az ezredparancsnokság nem hitte a sürgynyi hangot megkereste az iteni csendőrséget, hogy tudakolja meg, mi igaz a dologban. Kisltl, hogy az anyja egyáltalán nem beteg, hanem az egész familia Amerikába szándékozik vándorolni s a bucsuzsára hivtak haza a fiut. A csendőrség jelentést tett a dolgról a soproni ezredparancsnokságnál, mely most bizonyára a fiut vonja kérdőre az apa „bűne” miatt.

— **Meghívású pénztar-rablás.** Folyó hó 9-ikén, szombaton este a lennti váltóör családja-lyal együtt bement a faluba az ott rendezett műkedvelői előadásra. Ezt az alkalmat kélt ottani, bekormozott arcú atyafi arva használta fel, hogy behatolt a váróterembe és a vasuti pénztárt fel akarták törni. Már-már sikerült e tervük, amikor egyszerre hazaért a váltóör. A megzavart betörők ezt látva futásnak eredtek s eltűntek az ej sötétjében. — A csendőrség nyomoz.

— **Alsólendva látványosság.** Valóban látványosságakba megy városunkban Mayer Odón óra- és ékszer-raktára, hol mindennemű órák és ékszerkek, valamint china-zött tárgyak a legnagyobb mennyiségben és legolcsóbb áron kaphatók. Mayer megvásárolta a csaktornyai órák és ékszerész csodfőmegt, melyet most olcsó áron kiarsit.

— **A leány miatt.** Háram udvaroltak egy leánynek, névleg Felső J. vez. Kovacs József és Felső István hozzafuális lakosok. A három legény egy nap össztalalkozott a Cispékes-vendégelőben s alkudozni kezdtek a leányra. Az alku sehogysem sikerült, amennyiben egyikük sem akart engedni a negyvennyolc-ból, amire a triumvir úgy döntötte el az ügyet, hogy bíróka keltek s alaposan helybenhagyták egymást. Feljelentették őket a helybeli csendőrségnél.

— **Megszokott a büntetés előli.** Egyed Károly hozzafuális lakos nem ismeretlen alakja a csendőrségnél. Tengernyi kihágást követett már el csak a legutóbb is a zalaegerszegi és szombathelyi ügyészség akarta vendégül megínevitáli. Egyed kézhöz vette az idézést, de sem a szombathelyi, sem az egerszegi tárgyaláson nem jelent meg. A hatóságok írendeltek a előzetesét és a ügyben megkeresték az alsólendvai csendőrséget. Egyedet azonban nem találtak meg. Eltűnt. Hozzá-tartozói szerint valószínűleg Amerikába vitóródott.

Mühle Vilmos

es. és kir. udvari szállító
TEMESVÁR
 Mag., Növény-, Rózsá- és Fa-Nagytenyészték.
 (MÁRKÉSI TERÜLET 94. HÉL.)
 (VILÁGÉRTÉKELTÉL)

A legjobb magvak

A legnemesebb gyümölcs, disz- és sorfák

A legszebb fenyőfélék, díszkerékű, rózásák stb.

Dúsán ilusztrált főtérjegyek

kereti és mezei (Mühle magvai jószágban elérhető, de ebben felül-mulhatatlanok.)

(Mühle fái többször átültettek, jól iszkoloztak, mindenütt jól és biztosan gyarapodnak.)

(Mühle tölvevű mint tölkök, disz- és kúszoserei, valamint rózsák a legjobb legeszevők.)

(Mühle kertészeti közönytűvű díltetésnek számára a legjobb, megrendeléshez ingyen csatolnánk. paratán a magva nemesben — kivátságra bárkinek ingyen és bérmentve megküldték.)

Ajánlható czégek

Alsólendván.

(Előfizetőknek ingyenes hirdetés-rovata.)

WORTMAN BENŐ rőfös és divatkereskedő.

FARAGO ISTVAN fodrász.

HORVÁTH LAJOS fodrász.

HÁDER HERMAN cipész.

SCHWARCZ KÁROLY borkereskedő.

TÓRÓK SÁNDOR cipész és borkereskedő.

KRAJCSICS ISTVAN vendéglős.

ÁG ISTVAN vendéglős. Hosszúfalu.

MAYER ÖDÖN óras és ókészerész. Nagy rakár
china-ézüst árukbán.

POLLÁK LAZÁR nagykereskedő.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

NEUBAUER ANDRAS Korona vendéglős.

BLAU SANDOR vasuti vendéglős.

RÉVESZ SAMU központi kávé.

ÓZV. TUSKE FERENCZNE vendéglős.

MANDELBAUM MÓR rőfös és divatru kereskedő.

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, eszma- és
vetemény-magvak, ugyancsak norinbergi, üveg- és
porcellán-kereskedése. — Deszka-, építelvi- és
szenraktár.

Idői Mautner-féle magvak FREYER LIPÓT keres-
kedésében kaphatók.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, méz- és
cement-raktára és cementárú készítése.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

GAZDAG FERENCZ vendéglője a „Csipkéshez”
Hosszúfaluban.

SCHWARCZ ARNOLD teglgyáros.

A Sipos-féle házban az első
emeleten

egy butorozott szoba
kiadó.

MAKULATURA-

PAPIR

métermázsánként

20 koronáért

kapható

BALKÁNYI ERNŐ

könyvkereskedésében Alsólendván.

Képes

levelező-lapok

a legnagyobb választékban kaphatók

Balkányi Ernő könyv- és papir-
kereskedésében.

A Franklin-Társulat kiadása.

Magyar Remekírók

a magyar irodalom főművei

kilenczedik sorozata

most jelent meg a következő kötetekkel:

Deák Ferenc munkáiból. I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Wlassics Gyula. Magyar népdalok. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Endrődi Sándor. Mikos Kelemen tőrőkszági levelei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Erődi Béla. Petőfi Sándor munkái. I. és II. kötet. Kiseb költemények. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Badics Ferencz.

A már előbb megjelent nyolcz sorozatban a következő művek jelentek meg:

Arany János munkái. I. II. III. és IV. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Riedl Frigyes. Arany László munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Kozma Andor. Bajza József munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Badics Ferencz. Balassa Bálint báró és Zrínyi Miklós gróf. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Széchy Károly. Csiky Gergely színművei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Vadnai Károly. Csokonai V. Mihály munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Bánóczy József. Czuczor Gergely költői munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Zoltvány Irén. Eotvos József báró munkáiból. I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Vinovich Géza. Garay János munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Ferencz Zoltán. Gyöngyösi István munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Badics Ferencz. Gvadányi József és Fazekas Mihály. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Negyesy László. Katona József és Teleki László gróf. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Rakosi Jenő. Kazinczy Ferencz műveiből. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Váczy János. Kemény Zsigmond báró munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Gyulai Pál. Kistalud Károly munkái. I. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Heinrich Gusztáv. Kistalud Sándor munkái. I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Heinrich Gusztáv. Kölcsei Ferencz munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Angyal Dávid. Kosuth Lajos munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Kosuth Ferencz. Kurucz költszet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Erdélyi Pál. Madách Imre munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Alexander Bernát. Pázmány Péter munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Frankó Vilmos. Berzevsky Gyula összes költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Koroda Pál. Gróf Széchenyi István munkáiból. I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Berzevicky Albert. Szilgietei Éde színművei. I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Bayer József. Tompa Mihály munkái. I. II. III. és IV. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Lévy József. Vajda János kisebb költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Endrődi Sándor. Vorosmarty Mihály munkái. I. II. III. IV. V. és VI. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Gyulai Pál.

A MAGYAR REMEKÍRŐK gyűjteménye tizenegy 5 kötetes sorozatban jelenik meg. A teljes 55 kötetes munka ára 220 korona; az ennek kiegészítőjeként megjelent Shakspeare összes művei hat kötetbe kötve ára 30 korona, melyet a Magyar Remek írók evői 20 korona kedvezményes áron kapnak.

Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés és a

Franklin-Társulat
magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.
(Budapest IV., Egyetem-u. 4.)

TULIPAN levélpapírok

kaphatók: BALKÁNYI ERNŐ papír
kereskedésében Alsólendván.

Fr. Kaiser-féle

Bregenz vorarlbergi köhögés
elleni cukorkák.

kaphatók alulírt gyógyszerárban.
Ki ezen köhögés elleni cukorkákat
figyelembe nem veszi, vétkezik saját
egészsége ellen. — Kaiser-féle

„Mell-Caramella” cukorkák
fenyővel, orvosiilag kipróbált és aján-
lott szer a köhögés, hurut és geger-
kedtség ellen. 4512 db. közönlözö-
nyitványokkal igazolja ezen szer hatha-
tóságát ezen kitérő gyógyhatásu
cukorkáknak csomagja 20 fillér.

Kapható: Füss F. Nándor gyógyszer-
tarabban Alsólendván.

A legelőkelőbb orvosnarak által
ajánlott és a kiállításokon arany-
érmekkel és diszoklevelekkel ki-
tüntetett

Esterházy cognac

mely

a közönség kedvencz itala min-
denütt kapható.

Központi iroda:

Gróf Esterházy Géza-féle
cognacgyár

Budapest, V., Nádor-utca 16.